

SOS Costa Brava, a la zona 0

L'acte informatiu de les plataformes mediambientals SOS Aiguafreda i SOS Costra Brava omple el Casino Cultural de Begur Segons les entitats, la moratòria urbanística és una oportunitat però és insuficient

Amb Aiguafreda va començar tot. Begur, precisament perquè és una de les postals més emblemàtiques de la Costa Brava –o de quan aquesta costa encara era brava–, és també el rovell de l'ou de les mobilitzacions contra l'urbanisme a ultrança. Quedava el dubte, però, de saber si aquesta mobilització estava realment arrelada en un municipi turístic com Begur. Per això la convocatòria ahir d'un acte informatiu de la Plataforma SOS Aiguafreda - Salvem la Costa de Begur tenia valor de prova de foc. I el Casino Cultural va quedar petit; tots els seients ocupats, gent asseguda pel passadís i més gent dreta al fons. “Creiem que és una de les primeres mobilitzacions en què s'evidencia què pensa la gent del poble, sabíem que hi ha gent indignada però estem molts contents de l'èxit que ha tingut aquest acte”, va resumir Lydia Chaparro, membre d'Ecologistes en Acció i SOS Aiguafreda.

Entre els prop de dos-cents assistents que van venir ahir al Casino també hi havia l'alcalde, Joan Manel Loureiro Vall, a qui els organitzadors van agrair “la deferència” per ser present. “No tinc cap problema per donar la cara”, havia respost amablement l'alcalde entrant a la sala als qui el felicitaven per ficar-se a la gola del llop.

Loureiro va escoltar i no va intervenir, es va reservar la seva versió de la problemàtica per a l'acte informatiu que ha convocat per al dia 2 de febrer, curiosament també un dissabte, al mateix lloc i la mateixa hora que l'acte d'ahir. Abans que comencessin les intervencions, entre els assistents es va escoltar gent que parlava francès, anglès o alemany; però al contrari del que es podria pensar no eren turistes estrangers molestos amb els ecologistes que qüestionen els seus habitatges. Per a l'activista Chaparro, l'explicació era clara: els estrangers que havien vingut a aquest acte viuen a Begur tot l'any i estan afectats com tots; són gent que va venir fa anys, buscant una altra manera de viure i un entorn que avui desapareix perquè tot està saturat. “Avui hi ha un problema d'habitatge a Begur, ja no es troba primera residència de lloguer a preus assequibles”, hi va afegir Chaparro. “Saturació urbanística” és el concepte que més van repetir la portaveu de SOS Aiguafreda i Eduard de Ribot, advocat de SOS Costa Brava. “Amb Aiguafreda vam començar la mobilització i vam anar descobrint projectes pertot, en 16 anys l'urbanisme a Begur ha crescut un 142%”, va dir Chaparro.

La moratòria és una oportunitat però no és suficient, hi van afegir. A Begur la moratòria deixa en suspens quatre projectes, però s'oblida de molts altres, com ara la urbanització de Jardins de sa Riera Living, que la plataforma denunciarà formalment els pròxims dies. “Quants xalets de luxe haurem de construir per entendre que l'autèntic luxe són els nostres boscos?”, va preguntar De Ribot. Al final de l'acte informatiu els assistents es van traslladar davant de l'ajuntament, on l'actor Quim Lecina va llegir un manifest per sol·licitar als responsables polítics que vetllin pel bé comú, pel patrimoni natural i cultural de Begur i per preservar el caràcter autèntic de la vila.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 27-01-2019, Pàgina 34

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/territori/article/11-mediambient/1543308-sos-costa-brava-a-la-zona-0.html>